

efter Udgangen af det Regnskabsaar, som her foreligger, saa skal jeg, idet jeg aldeles vil afsee fra, om ikke de forandrede Forhold maatte sage Indflydelse paa Bedømmelsen af det foreliggende Regnskab, tillade mig at bemærke, at dette ikke er ganske correct; thi Forandringen er virkelig indtraadt for en Deel af det her omhandlede Regnskabsaar, idet der for April Kvartal 1859 egentlig ikke foreligger noget Lovbæfalet Budget; for dette Kvartal ere de enkelte Poster ikke optagne paa en saadan Maade, at de skulle være bindende for Administrationen. Der forelaa kun et Lovbæfalet Budget til 1ste April 1859. — men for at gennemføre den hele Forandring blev et femte Kvartal lagt til, for hvilket der blev anvist en rund Sum som Tilskud fra Statskassen. Jeg ønsker iøvrigt ikke i fjerneste Maade at støtte mig til formelle Hensyn — de have i det Hele taget for mig saare ringe Interesse — men jeg holder mig derimod til, hvad der efter min Mening er reelt — og jeg troer da, at det neppe vil kunne modsiges, at man vanskeligen kunde finde et besynderligere Tidrum, med Hensyn til hvilket man vilde tage overordentlige strenge Forholdsregler angaaende enkelte Poster under Theatret, end det foreliggende, der ligger saa nær ved den Tilstand, som man selv har fremkaldt, og hvorved man havde overladt til Theaterbestyrelsens egen frie Raadighed at disponere netop over saadanne Summer som dem, hvorom der er Spørgsmaal. Her er jo nemlig Tale om et Tidrum, hvori Bestyrelsen maatte bestinde sig under Paavirkning af hele det nye System, som lagdes til Grund for Ordningen af Theaterforholdene; jeg troer, som sagt, at man med Hensyn til Theatret vanskeligt vilde kunne finde noget besynderligere Tidspunkt for den rigoristiske Fremgangsmaade end netop dette. — Naar det fremdeles hedder i Betænkningen, at Udvalget maa erkjende, at Aarsagen til, at de her omhandlede Poster ikke ere fremkomne paa en Tillægs- eller Efterbevilling, „tildeels“ kan finde sin Forklaring i det Ministerfliste, som fandt Sted i 1859, da maa jeg ogsaa forsterke dette Udtryk, idet der istedenfor „tildeels“ burde have staaet „aldeles“; at der i den Henseende ikke er forelagt nogen Tillægsbevillingslov, forsaavidt den betragtes i

Forhold til den daværende Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, troer jeg, finder sin fuldkomne Forklaring i den Omstændighed, at han den 6te Mai 1859, altsaa paa en Tid, da Regnskabsaaret endnu ikke var ude — det sluttede først den 30te Juni 1860 — fratraadte som Kirke- og Underviisningsminister, og ikke havde den Ære at være Medlem af det Ministerium, som i Slutningen af 1859 forelagde Rigsdagen Finantsloven og Tillægsbevillingsloven. — Jeg tillader mig derfor at troe, at hvad enten man betragter de enkelte Poster i og for sig, til hvis rette Belysning jeg nu har stræbt at give Bidrag, eller betragter Theatrets hele Situation i Regnskabsaaret 1858—59, umiddelbart forinden en gennemgribende og fuldstændig Forandring i den hele Stilling, hvorved det, som allerede bemærket, ganske overlodes til Theatrets Bestyrelse, med Undtagelse af de 4 i Finantsloven fast bestemte Conti, at ordne Forholdene, som den vilde — jeg siger, at hvorledes man end i denne Henseende betragter Forholdet, vil der ikke kunne være Tale om at gjøre Ansvar gjældende.

Idet jeg tør antage, at dette muligvis nu vil være klart, skal jeg tillade mig at gjøre nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til Bøgføringen og Ordningen af Regnskabsvæsenet ved Theatret. Det er ganske vist ikke min Agt at ville tage dette saaledes i Forsvar, som om der ikke skulle være Feil; thi deels antager jeg virkelig, at saadanne findes, og deels vilde jeg ialtsald ikke være den, der bedst var istand til enten at dømme eller fordømme i saa Henseende; men jeg finder en Trøst i to Ting, for det Første: i det mindre smukke, men meget bekjendte „commune naufragium“; thi mange Gange er der her fremkommet Udtalelser, som ere gaaede ud paa, at denne Mangel er en almindelig Brøst, som paa ingen Maade er særlig for Theatret, og navnlig har den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgrebs (Tscherning), da vi i sin Tid forhandlede denne Sag, i meget stærkt Udtryk udtalt sig om, at der overalt i Regnskabsføringen var store Mangler, saa at det vilde være noget besynderligt, just at fremhæve Manglerne i saa Henseende ved Theatret.